

РАЗУМНИТЕ И НЕРАЗУМНИТЕ СРЕД ХРИСТИЯНИТЕ

Превод: Светлина за теб

„Тогава Небесното царство ще се оприличи на 10 девизи, които взеха светилниците си и излязоха да посрещнат младоженеца. А от тях пет бяха неразумни и пет разумни.

Защото неразумните, като взеха светилниците си, не взеха масло със себе си. Но разумните, заедно заедно със светилниците си, взеха и масло в съдовете си.“

Матей 25:1-4

Едва ли ще се намери в цялата Библия друга притча, която с такава точност да опише състоянието на дадена група хора. Както в случая с десетте девизи, всички вярващи християни могат да бъдат разделени на две групи-някои от тях са неразумни, други са разумни.

Всичките заявяват, че са вярващи, но някои имат Святия Дух, други го нямат. И един ден те ще бъдат разделени, защото тези, които наистина са спасени, ще влязат с Младоженеца в Небето, а другите ще останат пред затворената врата.

Истинските Божии деца са от разумните (мъдри) девиси, всички останали са в числото на неразумните. Не става дума за светска мъдрост, защото истинските Божии деца се отричат от нея: „Понеже, братя, вижте какви сте вие призваните, че между вас няма мнозина мъдри според човеците, нито мнозина силни, нито мнозина благородни. Но Бог избра глупавите неща на света, за да посрами мъдрите...“ (1Коринтяни 1:26,27) „Защото мъдростта на този свят е глупост пред Бога...“ (1Коринтяни 3:19)

Сред хората, които имат дълбок ум, сред учените и сред тези, на които е присъща житейската мъдрост, позволяваща им да преуспяват в светските дела, няма много спасени. Повечето от тях си остават настрана от Бога, А Той избира едно малко дете, което нищо не знае за света, избира селянина, орящ на нивата, избира нищия и го води към славата Си. Защо? - За да не се похвали никой и да не каже: „Мъдростта ми ме спаси.“ Само истинските Божии деца са мъдрите в света. Те виждат нещата в истинската им светлина.

Всички останали, които се наричат християни, но са далеч от Христос и не Го познават, не виждат нещата в истинската светлина, защото Светлината е Христос! Те имат невярна представа за времето- не виждат, че ВРЕМЕТО Е ПРЕДВЕРИЕ НА ВЕЧНОСТТА. Те не виждат колко бързо лети то, и че човешкият живот е само един миг тук, не разбират, че времето е необратимо, и че всеки миг е безценен, че времето на живота тук, е за да се обърнат към Бога и то е единственото време, което имат за тази цел. Ако те го разбираха, не биха го губили напразно за престорено благочестие.

Неразумните не виждат и себе си в истинската светлина.

Те не забелязват греховете си и не виждат как страстите оплитат душите им. Не виждат дълбокият вулкан от горящите похоти, намиращ се в гърдите им. Тези хора не виждат и Божията милост и никога не са разбирали нейната ценност, те познават само човешката милост и затова се маскират под изповядващите християнството.

Те са лицемери. Винаги се облягат на своите знания и каквото и да им кажат ще отговорят: „Знам това, известно ми е .“ Ако им говорите за греха и за идващия съд, те смятат, че това не ги касае и твърдо вярват в спасението си, макар че живеят както хората в света. Техните знания не им подсказват, че трябва да се облягат само на Христос, и че трябва да се отвърнат от греха.

Неразумните вярващи живеят с мисълта само за земното.

Нека погледнем към Юда Искаротски, известно време му се отдавало да изглежда като ученик на Христос и да поддържа благопристоен вид. Подтискайки похотите си изглеждал като истински Негов последовател и апостол.

Той до последно се стараел да запази тази маска, както и Димас, който накрая оставил Павел, защото обикнал света.

Истината винаги излиза наяве. Уви, колко много сред вярващите християни спадат към неразумните девици. Някои от тях знаят, че живеят в грях, и че може да бъдат разобличени за него пред всички, те живеят в страх, опитвайки се да изглеждат благочестиви.

Девиците от притчата в Библията си приличат в много неща, външно между тях видимо няма разлика. Всяка от тях е прекрасна и благоприлично облечена, и всяка носи запален светилник. Още повече-всички имат една цел-да посрещнат Младоженеца. Но те се различават само в едно:едните, разумните, взели в съдовете си масло със себе си, а другите, неразумните, не взели. Днес, в наши дни, съществува същата разлика между хората, изповядващи християнството и истинските Божии деца.

Мнозина не разбират, че има разлика между християните. И едните и другите се молят на Бога, но никой, освен Него не може да различи гласа на неразумната от гласа на разумната девица. Често пъти, неразумните се молят с „горещи молитви“ пред другите, но въпреки че те също имат благочестив вид, истината за състоянието им един ден излиза наяве. Защото макар че могат да подражават и да приличат на Божии деца, които живеят като граждани на Небесното царство, сърцата им са далеч от Бога и те обичат света повече, отколкото Него. Колко е печално, че гласовете им, викали в молитва, един ден ще викат пред затворената врата:“Господи, отвори ни!“, а още по-печално и страшно е, че техните езици, често говорещи за Христос, за завета с Него, за новорождението и Святия Дух, ще се нуждаят дори и от една капка вода, която да ги да разхлади в пламъците на ада.

Най-верния белег за истинско Божие дете (разумна девица), е омразата към греха и стремението да не се съгрешава. Истинските Божии деца (разумните девици) избягват старите приятели и ходенето по старите пътища на света, те ходят след Господа, като се отричат от себе си и се уподобяват на Него, носейки кръста си всеки ден. Всички те са водени от Духа, защото Той обитава в тях. **Сърцето на човека е восъка, Святия Дух е печата, а образът на Христос е отпечатъка! За разлика от другите, той не избледнява и изчезва с времето, но става все по-ярък и видим! По това се разпознава дали човек е истинско Божие дете.**

Също така, Святия Дух е и маслото в съдовете ни, Той е частичка от Небето, началото на всичко. Именно Той е, Който работи в нашите сърца, води ни и учи, изобличава и коригира, наставлява и утешава, помага и подкрепява. **Чрез силата на Святия Дух ние стъпваме на Пътя, познаваме Истината и влизаме в Живота!**

Чрез Него ние се уподобяваме на Христос. Всички истински Божии деца (разумните) имат масло в съдовете си. Те се грижат за светилниците си и внимават за маслото да не го изгубят. Именно това е главната разлика между разумните и неразумните девици в притчата. Но тази разлика остави едните без Младоженеца, отвън, пред затворена врата. Знаем, че всичките девици заспаха, понеже Младоженеца се бавеше. Но защо се бавеше? Несъмнено, Той желае да дойде, това е денят на Неговата сватба, денят на най-голямата радост за Него и за Невястата Му (разумните).

Защо тогава Той се бави? Защото не иска да погинат някои, но те всички да дойдат на покаяние. (2Петър 3:9) Господ е дълготърпелив, пълен с милост и състрадание. Също така, трябва да се попълни и числото на вярващите сред езичниците. Господ добавя камък след камък към Своя дом и няма да дойде докато не завърши труда Си.

И нещо много важно, за което Господ ни предупреждава чрез Павел е, че първо трябва да дойде отстъплението. Ние знаем, че това вече е станало, и че много малко остава, докато се яви човекът на греха (Антихрист). Много скоро Господ ще сложи и последния камък на Своя дом и ще дойде за Тях-всички, които са още живи тук на Земята, и Го чакат с любов и нетърпение.

Но нека се върнем към това, че всичките девици заспаха. Как да го разбирате? Как спят неразумните и разумните? Неразумните (хората, които не са истински християни), изпадат в дълбока дрямка, очите им натежават и вече никак не виждат греха и суетата на света, нито пък славата на Христос. Ушите им не чуват чукането на ръката Му и Неговият глас. Христос и всичко духовно е скрито от тях и те се обръщат към идолопоклонството. Молитвите им замират и са несъдържателни, в сърцето им няма никакъв копнеж по Небето и желание за духовното, забравят за изобличенията и спират да се боят за греха си. Спират да се радват на това, което е от Бога и заспиват.

Те са угасили Духа.

Да, но нали и разумните заспаха? Има ли някаква разлика? Има, и то голяма. Те имат масло в съдовете си, докато неразумните нямат. В това последно време ние вече виждаме признаците на заспиването (разбирайте го духовно). Но който е сред числото на разумните ще се погрижи да има масло в съда си, за да не угасне светилника му, докато чака да дойде Младоженеца. Господ ни е предупредил да внимаваме за себе си и да бдим и да се молим. (Лука 21:34-36)

Изпитанията са големи и трудно се върви по тесния път, но хората, които са последвали истински Христос знаят, че това е Пътя и че само ако вървят по него ще бъдат завинаги със своя Господ.

Те не се боят да плащат цената за следването Му, защото са водени от любовта си към Него. И макар че също заспиват (това е времето на устояване, търпение и чакане, време, в което нищо не се случва и то те приспива), те имат масло в съдовете си, и когато се събудят, светилниците им ще продължат да горят докато дойде Младоженеца.

Скоро предстои да се чуе викът, че Младоженецът иде и да излезнем да Го посрещнем. За всички, които спадат към числото на разумните, това ще бъде голяма радост, но за останалите, за неразумните, ще бъде миг на голямо разочарование, понеже ще разберат, че светилниците им угасват и нямат масло за тях. Фалшивата им благодат и фалшивото им благочестие няма да могат да им помогнат.

Вътре в сърцата им го няма Източника на елея на благодатта.

Божият Дух е слизал върху тях, но не живее вътре в тях.

Често пъти, в дъждовното време на годината, водата залива места, където няма воден източник. Отначало водата е много, цели езера, които изглеждат големи и дълбоки, но когато дойде лятото, те изсъхват и изчезват. Така става и с хората, които не са истински последвали Христос, над много от тях Духът се е изливал и са преживявали дълбоки изобличения, и прекрасни откровения, стремяли са се към Христос. Но те не са позволили на Святия дух да извърши работата Си в тях и уви, светилниците им ще угаснат.

Лесно е да изглеждаш християнин в очите на хората. Но Господ гледа на сърцето, а не на лицето. Вярващите сред числото на неразумните мислят, че не са по-лоши от другите, и с нищо не се различават от тях, но когато те се събудят от вика „Младоженецът иде!“, ще разберат разликата между себе си и разумните. Ще разберат, какво щастие е да имаш масло за светилника си и ще го поискат от разумните.

Сега едва ли ще се обърнат за нещо към тях, защото когато тези благочестиви разумни им дават съвет или ги предупреждават за нещо, те се обиждат. Но ще бъдат разочаровани, защото няма да получат масло от тях. Защото не е по силите на разумните да им дадат.

На Бог Му е угодно благочестивите разумни да Му послужат като Негови инструменти, но не е дадено на човек да бъде източник на благодатта. Стомната, която носи вода не е източникът ѝ. Ще бъде безполезно за неразумните да се обръщат към разумните за масло.

Те нямат излишно. И те самите едва се спасяват. Всяко Божие дете получава толкова благодат, колкото му е необходима, за да го заведе в Небето. Ние трябва да знаем, че нашият Източник е Христос, и че е безполезно да се търсят други начини и средства да имаме благодат.

Никой не може да извади от Духа в себе си и да Го сподели с друг, не може да даде от себе си това, което е придобил чрез Духа, като е платил скъпа цена за него.

Човек може да бъде само спомагателна ръка, но не му е по силите да работи в сърцето на друг човек, това може да направи само Бог.

Притчата за десетте девици в Словото ни показва, че не всички, наричащи се християни, са готови да посрещнат Младоженеца, макар че и неразумните и разумните изглеждат готови-и едните и другите имат горящи светилници. Но кои тогава са готовите?- **Тези, които имат сватбената дреха!** Това е първото, което трябва да притежаваме. Трябва да бъдем покрити с кръвта на Христос, с бялата дреха на Неговата праведност. Но това не е просто знание за вменената праведност, много хора знаят за тази дреха на праведността, но никога не са се обличали в нея, те изобщо не са се променили по образа Христов. Христос е нашата праведност до самият край.

Блажена е душата, която вижда своята собствена нищета и всеки ден облича тази дреха, за да прикирие голотата си! Без сватбената дреха (Откровение 19:8) не можем да бъдем част от Невястата Христова.

Също така, всички числящи се към разумните, имат ново сърце-имат новорождение свише. Те са с чисто и искрено сърце и нямат нищо общо с лицемерите, преструващи се на християни, но се уподобяват на Христос. Разумните ходят в Светлината и те я носят на другите.

Когато чуят вика да посрещнат Младоженеца, бързо ще се приготвят и светилниците им няма да угаснат. Тях ги очаква най-голямата награда:“Младоженецът пристигна и готовите влязоха с Него на сватбата.” Христос ще ги признае за Свои. Той ще им каже:“Елате вие, благословени от Отца Ми, наследете царството, приготвено за вас от създанието на света!” Има ли нещо по-велико от това?!

Ние не можем да бъдем щастливи без Христос. Най-силното желание на всеки, който е от разумните, е да бъде завинаги със своя Спасител, своя Господ, и когато иде в Небето него няма да го интересуват златните улици и бисерните порти, а това, да види очи в очи своя прекрасен Жених. Скъпи приятели, изследвайте сърцата си, вижте дали сте се променили по образа на Христа, вижте дали ходите по тесния път, стоите ли на Пътя, който води в Живота, води в Небесното царство! Вижте дали наистина Христос е вашата праведност! **ВИЖТЕ ДАЛИ ИМАТЕ ЗАЕДНО СЪС СВЕТИЛНИЦИТЕ СИ И МАСЛО В СЪДОВЕТЕ СИ!**

„Затова, бъдете, защото не знаете в кой ден
ще дойде вашият Господ.“

Матей 24:42

„Затова, бъдете и вие готови, защото в час, който
не мислите, Човешкият Син ще дойде.“

Матей 24:44